

W RODZINIE JÓZEFA

GAZETKA PARAFII PW. ŚW. JÓZEFA ROBOTNIKA W KIELCACH

Numer 1/2014 (111)

Opiekun Rodziny...

W NUMERZE:

- Już Sanktuarium...
- Uroczystości sanktuaryjne - foto...
- Boże Narodzenie 2013 w Józefie - foto...
- Wartości etyczne w życiu publicznym - cz. II...
- Świętokrzyski Festiwal Kolęd - Galowy Koncert...
- Czas wigilijny grup młodzieżowych...
- Parafialny teatr i „Próba generalna”...
- Woń wiary - artykuł IX...
- Słowo Proboszcza...

Data wydania: 5 stycznia 2014

Wydanie specjalne - poszerzone...

Już Sanktuarium...

Wielką radość i zaszczyt uczynił Ks. Bp Ordynariusz Kazimierz Ryczan całą parafii, że w Niedzielę Świętej Rodziny podniósł nasz kościół do rangi Diecezjalnego Sanktuarium Świętego Józefa Opiekuna Rodziny.

Sanktuarium to miejsce szczególne, uświęcone i omodlone, gdzie wielu doznaje łask i pomocy od Boga dzięki modlitwie wiernych i za wstawiennictwem świętych, błogosławionych. Odtąd św. Józef patron naszej parafii, jak powiedział w homilii Ks. Biskup staje się patronem rodzin diecezji i Ziemi Świętokrzyskiej.

Trzeba tę uroczystość odczytać jako znak czasu, że dziś, kiedy polska rodzina jest w niebezpieczeństwie, kiedy jej godność jest poniżana i lekceważona, Kościół kielecki otrzymuje z łaski Boga miejsce, gdzie dla rodziny będzie mógł błagać o pomoc i ratunek. Gdzie zrozpaczone matki i ojcowie będą mogły prosić o wiarę dla swych dzieci, a dzieci będą mogły prosić o miłość dla swych rodziców. Niech dzieją się tu cuda zjednoczenia rodzin rozbitych i pojednania córek i synów ze swymi matkami i ojcami. Małżonkowie rozdzieleni zagraniczną pracą, niech w swej tęsknocie przychodzą przed obraz Świętej Rodziny i proszą o siłę w swym wiernym wyczekiwaniu. Rodziny, które trwają w miłości i wierności, niech się w Panu

umacniają, niech co roku stają przed ołtarzem i obchodzą rocznicę 10, 25, 40 i 65-lecia zawarcia małżeńskiego związku. Niech będą dla innych przykładem, że można być wiernym sobie i wiernym Bogu, bo wszystko jest możliwe, kiedy prawdziwie się kocha.

O tą prawdziwą i mocną miłość prosimy Świętego Józefa Opiekuna Rodziny. Przyjdźmy podziękować Bogu, gdy narodzi się dziecko i polecajmy matki wtedy, gdy czekają na upragnione potomstwo. Musimy też pamiętać, że Sanktuarium to nie tylko miejsce dla tych, którzy będą tu przybywać, aby modlić się do św. Józefa o potrzebne łaski, ale to również zadanie i zobowiązanie dla parafian, aby modlić się do swojego Patrona za wszystkie rodziny diecezji i Ojczyzny naszej, które przeżywają różne kryzysy i trudności.

Ks. Piotr Klimczyk

Diecezjalne Sanktuarium Świętego Józefa Opiekuna Rodziny

W Niedzielę Świętej Rodziny na Mszy św. o godz. 12.30 Ks. Bp Ordynariusz Kazimierz Ryczan podniósł naszą parafialną świątynię do godności Diecezjalnego Sanktuarium Świętego Józefa Opiekuna Rodziny. Eucharystię koncelebrowali Ks. Bp Kazimierz Gurda, Ks. Bp Piotr Skucha oraz ponad 50 księży przybyłych na uroczystość. Na modlitwie obecni byli również przedstawiciele władz miasta i województwa, parlamentarzyści, poczty sztandarowe środowisk pracowniczych, naukowych, patriotycznych i szkół.

† KAZIMIERZ RYCZAN
BISKUP KIELECKI

Nr PK.XXXVII -165/13

Kielce, dnia 29 grudnia 2013 r.

DEKRET

Mając na uwadze duchowy pożytek wiernych, w odpowiedzi na skierowaną do mnie prośbę, ustanawiam kościół p.w. Świętego Józefa Robotnika w Kielcach - **Diecezjalnym Sanktuarium św. Józefa, Opiekuna Rodziny.**

Postanawiam także, że kustoszem tego Sanktuarium będzie każdorazowy proboszcz parafii św. Józefa Robotnika w Kielcach.

Księdzu Kustoszowi, parafianom oraz wszystkim przybywającym do Sanktuarium udzielam pasterskiego błogosławieństwa.

G. Andrzej Kaszycki
Ks. Andrzej Kaszycki
Kancierz Kurii

Kazimierz Ryczan
† Kazimierz Ryczan
BISKUP KIELECKI

Czcigodny
Ks. Prał. Jan IŁCZYK
Proboszcz parafii p.w. św. Józefa Robotnika
w KIELCACH

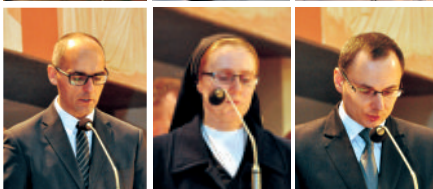
Święty Józefie!

Opiekunie Świętokrzyskich Rodzin!

(...) Z wielką radością w dzisiejsze święto przychylam się do prośby Ks. Prał. Jana - proboszcza parafii - i ustanawiam przy tutejszej odnowionej świątyni Sanktuarium Świętego Józefa Opiekuna Rodzin. Wchodzących do świątyni wita obraz Najświętszej Rodziny i zaprasza, by zatrzymać się nad tajemnicą Bożego daru, jakim jest rodzina i prosić, by na Ziemi Świętokrzyskiej każda rodzina była w poważaniu i w cenie - nie tylko rodzina własna ale i sąsiadów.

To za bardzo sielankowe. My jesteśmy uwikłani w kryzys. Przeżywamy wstrząsy polityczne. Za chlebem musimy jechać za granicę. Rozłąki, samotność, potrzeba kogoś bliskiego, zdrady, podejrzania, intrygi. - Słuchaj bracie! To żadna nowość. Świat zawsze był pełen kryzysów, pełen walki, pełen niesprawiedliwości i pełen wyzysku, pełen głupoty rządzących, pełen samotnych mężczyzn i kobiet. Chciałem ci powiedzieć o moim tragicznym doświadczeniu. W sercu miałem już piękny, bogato zbudowany dom dla Miriam. Dom zbudowany z rozwagi, pracowitości, pobożności, Bożej bojaźni, życzliwości, wstrzemięźliwości, z prawdomówności i braku zakłamania. Okazało się, że do wymarzonego domu miałem wprowadzić Miriam noszącą w łonie nie moje dziecko. To takie trudne. Jak zrozumieć, że ktoś uwiódł Maryję?

Jak zgodzić się na cudze dziecko? Sen był dla mnie wybawieniem. Po śnie doszedłem do siebie, w głowie miałem jedno wołanie: *Józefie, Synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi* (Mt 1,20) „Nie bój się”. Nie bój się zagadkowej Miriam. To był głos mego Boga, Boga mojego Ojca, Boga wszystkich patriarchów - Wiesz co się stało? Wziąłem Miriam do swego domu. Czy wiesz dlaczego? Bo posłuchałem Pana Boga, Kto słucha Pana Boga, ten nie opuszcza matki swoich dzieci, nie odchodzi od męża. Słuchajcie Polacy! Trzydzieści procent małżeństw rozwodzi się. Większość nie słucha Pana Boga. Nie modli się, nie umie przebaczać, lekceważy przykazania, Pana Boga odesłało na urlop ze swego małżeństwa.

- Słuchaj bracie ze Świętokrzyskiej Ziemi: Posłuchałem Pana i nie straciłem Maryi. Mało to, trzymałem w objęciach Mesjasza. Kto Boga słucha, ten niczego nie straci. Stałem się obrońcą Bożej Rodziny. Będę opiekunem twojej, jeśli zechcesz.

Drogi Bracie Świętokrzyskiej Ziemi. Nie myśl, że wystarczy wystawny ślub, mieszkanie, pieniądze. One mają się nijak do zagrożeń, które czyhają. Posłuchaj! Kto by pomyślał, że po wizycie znamienitych, bogatych gości z dalekiego wschodu, będę musiał uciekać z Jezusem do Egiptu przed nienawiścią Heroda. Obroniłem Jezusa, bo posłuchałem Boga.

Święty Józefie, co nam chcesz powiedzieć zabierając w daleką drogę Jezusa i Maryję? Chcę dziś powiedzieć ojcom rodzin, że na nich spoczywa obowiązek obrony dzieci i żony. «Kto będzie bronił życia, gdy kobiety jednoczą się w feministyczne organizacje, by wyzwolić się z macierzyństwa, by mieć swobodę usuwania ciąży? Kto będzie bronił życia, gdy szeregi współczesnych „Herodów i Herodiad”, także w Polsce, gardzi życiem dziecięcia? Ten obowiązek spoczywa na was ojcowie. - Ojcowie! Stańcie w jednym szeregu, by bronić rodziny. Ojcowie wszystkich rodzin sakramentalnych i bez sakramentu! Stańcie razem w obronie rodziny przed współczesnym „Herodem”, który nosi na imię genderyzm. Niestety wymyślili go seksuolodzy.

Święty Józef wraz z Maryją bronią Jezusa przed szalonym Herodem. Rodzice! Brońcie dzieci przed okrutnym współczesnym „Herodem”. Macie do tego prawo! Kto daje dzieciom jeść? Partia?, koalicja? Kto kupuje ubrania? Ministerstwo? Kto kupuje książki, pomoce naukowe? Dziennikarze, lobbisci? «Kto płaci w Polsce podatki? Czy niewierzący obywatele? Kto jest pracodawcą w szkole podstawowej, w gimnazjach, liceach? Czy nie wójtowie, burmistrzowie, prezydenci? Czy nie są ojcami i matkami? Naśladujcie św. Józefa. Gdy obronicie rodzinę, obronicie Ojczyznę, obronicie Betlejem, gdzie narodził się Bóg - Człowiek. Mówi do

was opiekun Rodziny Jezusa, który nie bał się banicji, wygnania. Nie ma ceny, którą należałoby zapłacić za ratowanie rodziny.

Józefie, Opiekunie! Byłeś przy narodzinach Jezusa jako cień. Troszczyłeś się o dorastającego Jezusa i dałeś mu dom, prawdziwy ludzki dom, byłeś cieniem Ojca. Nadałeś imię Jezusowi w imieniu Boga Ojca. Dalej Ewangelia

milczy. Józef pozostał w cieniu Ewangelii. Poszedł jak wszyscy ludzie na spotkanie do domu Ojca.

Czy można dać upust wyobraźni i zobaczyć jak cień Ojca spotyka Boga Ojca? Czy przy spotkaniu odprowadził go Jezus i powiedział, oto Twój cień, Ojcze - zbudował mi ludzki dom, gdzie była czułość ludzi i miłość Boga, gdzie nie było samotności ani sieroctwa. W prawdziwym domu bowiem nawet przechodzień staje się swoim. Przy łożu śmierci stała Miriam. Pamiętała każdy moment trudny, zwiastowanie i walkę we śnie, i wdzięczność, „że się nie bał”. Potem cień rozpląnął się w samym Bogu i tak zaczął promieniować, rzucać światło na samo ojcostwo.

Święty Józefie, sprawiedliwy, odważny wychowawco Syna Bożego, bądź Opiekunem Świętokrzyskich Rodzin. Amen.

z homilii

Ks. Bpa Kazimierza Ryczana

wygłoszonej podczas uroczystości
podniesienia naszego kościoła
do godności **Sanktuarium**

Świętego Józefa Opiekuna Rodziny

29 grudnia 2013

Boże Narodzenia 2013... **PASTERKA**

foto...

foto - Sebastian Świat

Boże Narodzenia 2013... **PASTERKA**

foto...

foto - Sebastian Świąt

Boże Narodzenia 2013... CZUWANIE PRZED PASTERKĄ

foto...

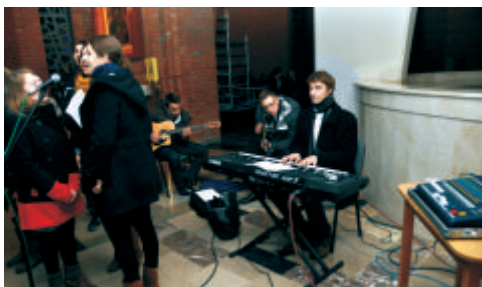

foto - xPK

Boże Narodzenia 2013... *foto*

MSZA O GODZ. 11.00.

Boże Narodzenia 2013... MSZA O GODZ. 11.00.

foto - Sebastian Świat

więcej foto na www.jozef-kielce.pl

Boże Narodzenia 2013... *foto*

BOŻONARODZENIOWA SZOPKA

Znów zabrzmiała kolęda...

Wydaje się, że na stałe związał się z naszą parafią Świętokrzyski Festiwal Kolęd i Pastoralek im. Ks. Bpa Miecysława Jaworskiego „Oj maluśki, maluśki...” Koncert galowy VII edycji tego wydarzenia odbył się w piątek 27 XII 2013 (jest to termin stały). Zjechali laureaci z całego regionu świętokrzyskiego. Oj, było kogo posłuchać. Wzruszające występy solistów i duetów, wspaniałe prezentacje zespołów dziecięcych, młodzieżowych, ludowych i chórów nie pozwalały na nudę, a wręcz przeciwnie - czas mijał w mgnieniu oka, choć koncert trwał niemal 3 godziny. W festiwalu brały udział również nasza parafianka Kinga Świat i jej koleżanka Agnieszka Moskal, które wyśpiewały sobie II miejsce w kategorii solistów i duetów do lat 13. Obydwie należą do naszego zespołu Józefowe Kwiatki. Gościem specjalnym koncertu była Emilka Lichocka z Koprzywnicy, podwójna laureatka I miejsca naszego festiwalu. Przybyli również zaproszeni goście: ks. Bp Kazimierz Gurda, Marszałek Województwa Świętokrzyskiego Adam Jarubas, Senator Rzeczypospolitej Polskiej Krzysztof Słoń, Rektor Seminarium Duchownego Ks. dr Paweł Tambor, Prezes Wodociągów Henryk Milcarz, zaprzyjaźnieni Wójtowie gmin Zagnańsk, Morawica, Sitkówka-Nowiny

Emilia Lichocka z Koprzywnicy

Goście honorowi

Kumotry z Daleszyc

Ania Wieleńska z Kielcy

Znów zabrzmiała kołęda...

burmistrz Daleszyc i wszyscy, którzy wspierają festiwal, jak również fundują nagrody. Pełny kościół widzów i słuchaczy świadczy o tym, że impreza cieszy się dużą popularnością, a nawet, jak niektórzy mówili, pozwala przedłużyć w sercu święta Bożego Narodzenia. Było pięknie, wzniosłe i radośnie. Na następny finał zapraszamy za rok. Nie przegapcie.

Red.

Agnieszka Moskal i Kinga Świąt z Wójtem gminy Krasocin - fundatorem nagrody

Chór NOWINA z Nowin

Marta Gawor z Małogoszcza

„25” z Kielc

Anna Markowska z Kielc

Znów zabrzmiała kołęda...

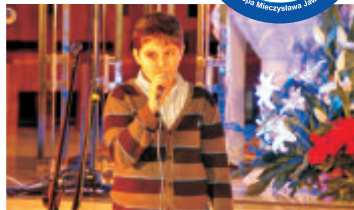

foto - Sebastian Świąt

Wartości etyczne w życiu publicznym - cz. II

Nie trzeba być przenikliwym obserwatorem życia społecznego, by zauważyć jak ostatnie lata obfitują w zjawiska i postawy, które coraz trudniej nam zrozumieć. Człowiek jako istota racjonalna, myśląca ze swej natury stawia pytania o naturę i sens tego w czym uczestniczy. Bardzo często nie umiemy sobie wytłumaczyć sytuacji, w których człowiek występuje wręcz sam przeciw sobie, swemu dobru, tłumacząc to wolnością, prawem postępu czy ludzkim indywidualizmem. Żeby choć trochę przybliżyć się do zrozumienia naszej rzeczywistości podejmujemy w naszym cyklu poszukiwania na dość przystępnym poziomie (jak się wydaje piszącemu te słowa), podstawowych racji tłumaczących takie doświadczenie.

Zakończyliśmy pierwszą część naszych antropologiczno-etycznych rozważań przywołaniem tzw. błędu antropologicznego, polegającego na fałszywym czy niepełnym obrazie człowieka. Stąd postawione na zakończenie pytanie: kim jest człowiek. Dzisiaj podejmujemy kontynuację tego wątku.

Należy wspomnieć, że wyrażenie „błąd antropologiczny” pojawiło się w encyklice społecznej Jana Pawła II *Centessimus annus*. Papież wskazał w tym dokumencie na fakt, jak błędne rozumienie człowieka stało się podstawą fałszywej ideologii i systemu społeczno-politycznego jakim jest socjalizm.

Zobaczmy pokrótce, jakie konsekwencje pociąga za sobą błąd antropologiczny w poszczególnych dziedzinach kultury. I tak, nauka, zamiast poszukiwać prawdy jako najwyższej dla siebie wartości i w ten sposób sprzyjać dobru człowieka i jego osobowemu rozwojowi, staje się narzędziem do realizacji celów partyjnych i ideologicznych.

Etyka, jako teoria moralnego działania, prowadząca do aktualizacji ludzkich potencjalności (możliwości), których ostatecznym celem jest szczęście człowieka, pod wpływem błędu antropologicznego staje się teorią akceptacji ludzkich deformacji, a nawet i dewiacji.

Również sztuka i technika pokierowane błędem antropologicznym gubią swój właściwy cel. Sztuka zamiast doskonalić naturę, prowadzi do jej deformacji. Zamiast poprzez piękno podnosić i uszlachetniać człowieka, prowadzi do jego degradacji.

I wreszcie religia, która będąc ogniskową kultury, zamiast ukazywać człowiekowi najgłębszą prawdę o jego istnieniu, porażona błędem antropologicznym przyjmuje rolę sekt parareligijnych, scjentologicznych czy parapsy-

chologicznych. Skutkiem tego prowadzi do dewastacji ludzkiej osobowości i zniewolenia.

Warte naszej uwagi jest jeszcze spojrzenie zwłaszcza na wiek XIX i początek XX. Bardzo optymistyczne i pełne entuzjazmu rozumienie nauki w tym czasie, pod wpływem nurtów scjentystycznych i pozytywistycznych uważano za najlepsze lekarstwo na różnorodne nieszczęścia i problemy ludzkości. Jak z przekonaniem głosił August Comte i jego następcy, nauka miała wyeliminować i zastąpić całkowicie religię, przynieść człowiekowi powszechny dobrobyt i szczęście. Jak już dzisiaj doskonale wiemy, mimo wspaniałych wynalazków i osiągnięć, nauka i wysoka technologia nie zdołała całkowicie zbawić ludzkości od dramatycznych doświadczeń czy nieszczęść. Przerażające w skutkach wojny i doskonalsza broń, - nie udało się powstrzymać wszystkich chorób wyniszczających ludzi, eksploatacja bogactw naturalnych prowadząca do dewastacji środowiska naturalnego, a także eksperymenty badawcze w dziedzinie medycyny, genetyki w poszukiwaniu nowych rozwiązań zmuszają do zatrzymania się i refleksji nad dzisiejszymi drogami ludzkości.

Obraz ten pokazuje, że działalność i rozumienie człowieka, które pomija wymiar nadnaturalny, nadprzyrodzony i wszelki wymiar moralny, osiąga bardzo niebezpieczny pułap. Historia poucza, że człowieka nie można ograniczyć, jak chcieli i wciąż usiłują czynić różnej maści materialści, jedynie do kategorii materii. Człowiek potrzebuje wiedzieć nie tylko jak jest?, ale i dlaczego czy po co? Skąd przychodzi i dokąd zmierza?

Każda dziedzina życia ludzkiego pozbawiona wymiaru moralnego, wymiaru przekraczającego naturę i materię, nieuchronnie przynosi rozczarowanie, zamiast nadziei i dobra, przynosi rozpacz i rozgoryczenie. Taki się tutaj nasuwa wniosek.

Znamy z historii różne próby wskazania tego co stanowi istotę człowieka. Materializm głosił, że człowiek to nic innego jak tylko wysoko uorganizowana materia i nic więcej. Idealizm zwłaszcza w wydaniu Hegla, uważał, że tym co pierwotne i jedynie rzeczywiste jest jedynie duch. Innym jeszcze wariantem odpowiedzi na pytanie o istotę człowieczeństwa jest tzw. organicystyczna koncepcja człowieka, nazywana też socjologizującą, opierająca się na przekonaniu, że jednostka sama w sobie jest niczym. Ty jesteś niczym, społeczeństwo jest wszystkim mówią wyznawcy tego stanowiska. Skrajny indywidualizm znowu przekonuje, że liczy się tylko jednostka, tylko ona jest wartością. Determinizm głosi natomiast, że wszystko podlega jakiemuś bezosobowemu przymusowi. Nikt i nic nie potrafi mu się przeciwstawić, ani od niego wyzwolić. Jakby na biegunie tego skrajnego determinizmu pojawia się egzystencjalizm ateistyczny, który głosi bezgraniczną wolność, co sprawia, że człowiek nie ma najmniejszego oparcia w niczym i w nikim. Jest jak atom rzucony w próżnię, a rozpaczliwa

bezbieżna wolność czyni jego istnienie absurdalnym. Istnieje jeszcze tzw. procesualistyczne ujęcie rzeczywistości, według którego w ogóle niemożliwe jest ostateczne ustalenie tego, kim jest człowiek.

Czy rzeczywiście nie można ostatecznie zrozumieć kim jest człowiek, dotrzeć do istoty człowieczeństwa? Będziemy w kolejnej części rozważań dążyć do rozwiązania tego problemu.

Operacja Szlachetna Paczka...

Nasz rejon Kielce – Warszawska w tym roku pomógł aż 44 rodzinom znajdującym się w trudnej sytuacji. 30 wolontariuszy starało się, aby zdobyć dla nich pomoc. Hojni darczyńcy z naszej parafii i całej Polski przygotowali paczki warte ponad 60 tys. zł. Nad wszystkim czuwał sztab wolontariuszy wraz z Liderem – Sylwią Misztal oraz opiekunem duchowym ks. Tomaszem.

Projekt Szlachetna Paczka łączy ludzi dotkniętych biedą i tych, którzy mogą pomóc, choć czasem nie wiedzą jak do nich dotrzeć. Pomagajmy więc, bo każdy twój dar ubogaca i buduje ciebie.

Wigilia dla bezdomnych i samotnych...

W piątek 20 XII Stowarzyszenie Ewangeliczne Osób Świeckich naszej parafii pod kierunkiem s. Lidii i ks. Bogdana, jak co roku zorganizowało wieczór wigilijny dla osób bezdomnych i samotnych. W spotkaniu uczestniczyło ponad 300 osób, które zasiadły do stołu. Spotkanie rozpoczął modlitwą ks. prał. Jan Iłczyk. Pomocą służyły grupy młodzieżowe parafii, które również poprowadziły śpiew kolęd.

Nazajutrz w sobotę odprawiona została Msza z nauką rekolekcyjną dla bezdomnych, a po niej rozdano ponad 300 świątecznych paczek z żywnością.

Młodzieżowa misja - Święty Mikołaj...

6 grudnia to data, którą zna doskonale każde dziecko, bo przecież wtedy, w dniu Świętego Mikołaja, może spodziewać się jakiegoś miłego upominku. Te najwspanialsze często można dostać od własnych rodziców. Ale co wtedy, gdy rodziców się nie ma?

Ks. Tomasz Szczepanik, ks. Karol Stawowczyk i katechetka Marzena Lisowska o takich właśnie dzieciach nie zapomnieli. Wraz z grupą młodzieży naszej parafii i V LO udali się do Ośrodka Wychowawczego Dzieci i Młodzieży znajdującego się przy ul. Karczówkowskiej w Kielcach, prowadzonego przez s. Dominikanki. Za pieniądze, uzyskane przy rozprowadzaniu świątecznych ozdób choinkowych w jedną z niedziel adwentu zakupili prezenty. Były to: dwa rowery górskie i stacjonarny rower rehabilitacyjny. Pięknie przystrójone przez młodzież zostały wręczone wychowankom siostr. Radość wypisana na twarzach dzieci była nieocenionym wyrazem wdzięczności i zachętą do kolejnych działań.

Wigilijne spotkanie młodzieży...

W niedzielę 22 grudnia 2013 odbyło się spotkanie wigilijne młodzieży. Najpierw o godzinie 18.00 uczestniczyliśmy we Mszy, której oprawę liturgiczną przygotowały wspólnoty młodzieżowe działające przy parafii św. Józefa Robotnika w Kielcach - ministranci z ks. Grzegorzem Dudkiem, duszpasterstwo młodzieży KANA z Ks. Karolem Stawowczykiem, grupa teatralna z Ks. Tomaszem Szczepanikiem oraz grupy oazowe.

Po Eucharystii wszyscy udaliśmy się do dolnego kościoła. Tam na holu ustawiliśmy wcześniej krzesła i stoły, na których zostały położone różnego rodzaju wypieki, owoce, soki i napoje. Wigilię rozpoczął modlitwą ks. prał. Jan Iłczyk, proboszcz naszej parafii. Prze czytaliśmy urywek Pisma Świętego mówiący o narodzeniu Pana Jezusa, następnie po pobłogostawieniu opłatków, zaczęliśmy składać sobie serdeczne życzenia świąteczne. Spotkanie upłynęło w bardzo radosnej, świątecznej, a nawet można powiedzieć rodzinnej atmosferze.

Izabela Sabat

Nowa płyta JK...

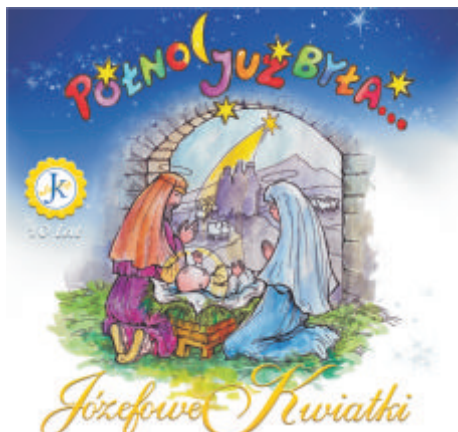
Od końca września 2013 Józefowe Kwiatki pod okiem Ks. Piotra pracowały ciężko, aby przygotować i nagrać kolejną płytę z kolędami i pastorałkami. Jest to czwarta płyta z kolędami, a piąta w ogóle nagrana przez zespół. Jej tytuł to „Pólnoc już była”. Na krążku znalazło się 13 kolęd i pastorałek znanych i tych już trochę zapomnianych.

Jedną z okoliczności wydania krążka jest jubileusz 10-lecia JK, dlatego też na płycie śpiewają nie tylko dzieci, które obecnie śpiewają w zespole, ale również już prawie dorosłe „Kwiatki”, które jak niektórzy określili tworzyły „legendę” zespołu. Kolędę „Jezus malusienki” zaśpiewały Urszula Witkowicz i Daria Szota, które należały do JK od początku ich istnienia, a dziś są maturzystkami. Pastorałkę „A cóż z tą dzieciną” wykonała Kasia Figiel, a „Ach ubogi żłobie” - Magda Skorupska (obecnie uczennice szkoły średniej). Instrumentaliści, którzy współtworzyli muzykę na płycie to: Anna Jamrozek, Katarzyna Bilnicka i Kamil Powrózek - skrzypce, Klaudia Ziomek - flet poprzeczny, Paweł Czekaj - fagot, aranżacja całości - Ks. Piotr Klimczyk.

Józefowe Kwiatki gorąco dziękują proboszczowi ks. prał. Janowi Iłczykowi i wszystkim tym, którzy przyczynili się do realizowania tego dzieła poprzez pomoc finansową. Ich znaki firmowe zostały umieszczone na tylnej stronie okładki płyty. Dzięki składają również naszym kochanym parafianom, którzy zechcieli posłuchać zespołu w czasie jego kolędowania i zabrać Kwiatki na CD do swoich domów.

Ks. Piotr

1. Pólnoc już była...
2. Przypieś mi, wiołkowico...
3. Ach ubogi żłobie...
4. Wesołuj się, Białogłowo...
5. Jezus malusienki...
6. Wilej Królu nowy...
7. Daj mi, jak na strygielnicach...
8. A cóż z tą dzieciną...
9. A wesoła z wieczora...
10. Kolęśniuszko Matko Bożo...
11. Pólnoc już wstąpiła do stajenki...
12. Narodził się w stajence...
13. Waj w stajni Narodzania.

Plakony, zdrużnych i radznych Świat Bożego Narodzenia zyczą wesołych:

DEFRO **VIVE**
textile recycling

Pod Przemem Koronami
www.nccsp-niedziela.com.pl

apla **o-religijne.pl** **Plus** **niedziela**
Asterika

Wiele ziarenek dobra...

19 grudnia 2013 roku młodzieżowy zespół parafialny "Kana" postanowił umilić czas pensjonariuszom Domu Pomocy Społecznej im. Florentyny Malskiej w Kielcach.

O godzinie 15.00 na świetlicy zaczęło się wspólne kolędowanie. Poszczególne osoby czytały fragmenty Biblii. Podczas krótkiego występu na twarzach starszych ludzi oraz ich opiekunów pojawiał się uśmiech, a w oczach można było ujrzeć isierkę radości i nadziei a także łzy wzruszenia. Na koniec każdej kolędy wszyscy bili nam brawo, co spowodowało również i u nas radość i wzruszenie. Cieszyliśmy się, że chociaż w taki sposób możemy pomóc starszym schorowanym ludziom, aby chociaż przez parę chwil nie czuli się samotni. Na koniec spotkania podziwialiśmy szopkę wykonaną przez mieszkańców Domu Pomocy Społecznej. Następnie zostaliśmy zaproszeni na "kawę i ciastko".

Moim zdaniem każdy może pomagać w taki sposób jaki tylko potrafi. Dobry Bóg zasiał w naszych sercach wiele ziarenek dobra, bo Bóg jest naszym Ojcem i pragnie, żebyśmy tak jak On, kochali dobro i czynili je wszystkim ludziom.

Weronika Szary
- KANA

„PRÓBA GENERALNA” Teatru parafialnego kolejna odsłona...

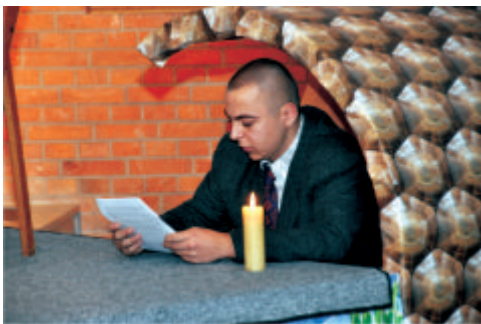
Pod koniec listopada i w grudniu mogliśmy zobaczyć kolejne przedstawienie przygotowane przez naszą grupę teatralną pod kierunkiem ks. Grzegorza Dudka i ks. Tomasza Szczepanika. Tym razem była to komedia pt. „Próba generalna”. Doskonała gra aktorska i śmieszne, wzięte z życia dialogi powodowały, że publiczność co chwilę wybuchła gromkim śmiechem.

Sztuka grana była kilkakrotnie w dolnym kościele. Zobaczyło ją wielu parafian i przybyłych gości. Teatr również udał się na występy gościnne do Włoszczowy, gdzie zagrał sztukę w tamtejszym Domu Kultury. Uzdrowisko „Malinowy Zdrój” w Solcu Zdroju to kolejne miejsce, gdzie można było zobaczyć sztukę. Tam wśród oglądających obecny był nawet wiceminister Pan Janusz Piechociński.

Red.

„PRÓBA GENERALNA” Teatru parafialnego kolejna odsłona...

Artykuł IX

Wierzę w święty Kościół powszechny

Wśród przepisów jakie Mojżesz otrzymał od Pana w sprawie kultu znajduje się i taki: *Weź sobie wonności: żywicę pachnącą, muszelki i galbanum pachnące, i czyste kadzidło, niech będą w równej ilości. Mieszając je uczynisz z tego kadzidło wonne - zrobione tak, jak się robi wonności - posolone, czyste, święte. Zetrzesz na proszek jego części i położysz przed Świadectwem w Namiocie Spotkania, gdzie Ja będę spotykał się z tobą, i będzie to dla was rzecz bardzo święta* (Wj 30, 34-36). Przygotowane w ten oto sposób kadzidło składane było jedynie samemu Bogu. Także podczas chrześcijańskich obrzędów Kościoła wielokrotnie korzysta się z kadzidła.

W języku choćby łacińskim wyznaje się wiarę w Boga (*in Deum*), ale nie pojawia się właściwie stwierdzenie w Kościół. Użycie słowa Kościół (*Ecclesia*) bez przymiłka „w” (podobnie w kolejnych artykułach wiary) wprowadza rozróżnienie pomiędzy tym co Boskie, a tym co ludzkie. Kościół jest ludem zgromadzonym przez Boga, tj. powszechną wspólnotą wierzących. Istnieje on we wspólnotach lokalnych. Urzeczywistnia się zaś w zgromadzeniu liturgicznym. Właśnie w czasie liturgii spalane jest

kadzidło. Powstające w ten sposób pachnące obłoki są znakiem zwłaszcza uwielbienia Boga. Ofiary modlitw Kościoła pielgrzymującego na ziemi, tworzonego przez hierarchię, świeckich i osoby konsekrowane, a będącego w łączności zarówno z Kościołem oczyszczającym się w czyścicu jak i tryumfującym w niebie, wznoszą się i są zanoszone aż przed Boga: *I przyszedł inny anioł, i stanął przy ołtarzu, mając złote naczynie na żar, i dano mu wiele kadzideł, aby dał je w ofierze jako modlitwy wszystkich świętych, na złoty ołtarz, który jest przed tronem. I wznosił się dym kadzideł, jako modlitwy świętych, z ręki anioła przed Bogiem* (Ap 8, 3-4).

Powstały w zamyśle Boga Ojca Kościół został ustanowiony przez Syna Bożego i ukazany przez Ducha Świętego. Jest on zarówno zgromadzeniem widzialnym jak i wspólnotą duchową.

To jest Ciało, którego Głową jest Chrystus. Kościół jest sakramentem zjednoczenia ludzi z Bogiem, a także jednością społeczności wiernych. Swą pełnię zaś ma dopiero osiągnąć w chwale nieba.

Cztery pachnące składniki kadzidła przywołują cztery przymioty Kościoła, tzn. jawiącego się *jako jeden, święty, powszechny i apostolski*.

Kościół jest jeden ze względu na to, że ma swoje źródło w Bogu, który jest jeden. Jakkolwiek ukazuje się on w różnorodności narodów i ich kultur a wierzący odznaczają się różnorodnością darów, to jest on ludem zjednoczonym na wzór jedności Ojca, Syna i Ducha Świętego. Ta jedność Kościoła opiera się na wierze i sakramentach, które stanowią o komunii. Jedna wiara jest podstawą wewnętrznej i uzewnętrznionej jedności. Te same zaś sakramenty oznaczają i urzeczywistniają jedność. Tak sprawianą i pogłębianą komunie zapewniają i jej strzegą na mocy sukcesji apostoelskiej biskupi posługujący wraz z prezbiterami. Temu jednemu Kościołowi Chrystusowemu, który trwa w Kościele katolickim, zadają więc ranę rozłąmy wśród chrześcijan.

Kościół jest święty z racji bycia uświęcanym przez Chrystusa. Świętość jest celem wszystkich dzieł Kościoła. I choć na ziemi nie jest to jeszcze

doskonała świętość, gdyż obecne wprawdzie w Kościele królestwo Boże nie utożsamia się jednak z nim, to owa świętość już się realizuje poprzez komunie świętych darów i komunie świętych osób. Kościół rzeczywiście gromadzi grzeszników będących w drodze do pełnego uświęcenia na mocy dokonanego przez Chrystusa zbawienia.

Kościół jest powszechny, tj. katolicki, w podwójnym znaczeniu. Chodzi o jego autentyczność wypływającą stąd, że jest w nim Chrystus oraz o to, że posłany przez Chrystusa rozciąga się na krańce świata. Kościół powszechny nie jest sumą Kościołów partykularnych lecz istnieje w nich. Te z kolei są powszechne porzez jedność z Kościołem rzymskim. Różnie natomiast przedstawia się relacja z Kościołem zarówno wierzących w Chrystusa jak i niechrześcijan, czy szukających Boga.

Kościół wreszcie jest apostoelski jako wzniesiony na fundamencie Apostołów, przekazujący ich nauczanie oraz przez nich prowadzony aż do powrotu Chrystusa. Ta apostoelska misja pasterzowania trwa i jest sprawowana przez biskupów. Kościół jest posłany na cały świat, by rozszerzać królestwo Boże na ziemi.

Ks. dr Grzegorz Jędrzejczyk

Słowo Proboszcza.

Sanktuarium Świętego Józefa Opiekuna Rodziny jest radością całej naszej wspólnoty. Dzieląc się tą radością serdecznie proszę, odmawiajmy codziennie następującą modlitwę:

MODLITWA DO ŚWIĘTEGO JÓZEFA, OPIEKUNA RODZINY

Święty Józefie, Opiekunie Rodziny,
Spójrz na Kościół, Rodzinę dzieci Bożych
i na każdą rodzinę w naszej parafii, Diecezji i Ojczyźnie.
Otocz je wszystkie swoją opieką,
aby były wspólnotami życia i miłości.
Opieka Twoja niech ogarnie rodziny rozbite
i przeżywające trudności.
Ty, który, ufając Bogu,
znajdywałeś zawsze najlepsze rozwiązanie w trudnościach
i umiałeś radzić sobie w potrzebie,
przyjdź z pomocą każdej rodzinie,
aby stawała się coraz bardziej podobna
do Twojej Rodziny w Nazarecie,
nad którą Bóg powierzył ci opiekę.
Spójrz także na moją rodzinę
i przyjdź jej z taką pomocą,
jaką cię z ufnością proszę...
i taką, jakiej ona potrzebuje, choć jeszcze jej nie dostrzegam.
Święty Józefie, niezawodny Opiekunie Rodziny
- módl się za nami.

*Proboszcz - Ksiądz Prałat Jan Itczyk
Kustosz Sanktuarium Świętego Józefa Opiekuna Rodziny*

Życzenia na Nowy Rok

«Niech cię Pan błogosławi i strzeże.
Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą,
niech cię obdarzy swą łaską.
Niech zwróci ku tobie swoje oblicze
i niech cię obdarzy pokojem».

(Lb 6,24-26)

*Wszystkiego co dobre w Nowym Roku 2014
życzą Księża z parafii św. Józefa i Redakcja.*

Bożonarodzeniowe życzenia

„W tym dniu życzę wszystkim, aby rozpoznali prawdziwe oblicze Boga, Ojca, który dał nam Jezusa. Życzę wszystkim, by odczuli, że Bóg jest blisko, by przebywali w Jego obecności, aby Go miłowali, aby oddawali Mu pokłon. A każdy z nas mógł oddać chwałę Bogu zwłaszcza przez swoje życie, przez życie wypełnione miłością Boga i braci”

Papież Franciszek - Boże Narodzenie 2013

Redakcja „W Rodzinie Józefa”

Odp. Ks. Piotr Klimczyk
25-545 Kielce, ul. Turystyczna 3
tel/fax 41-331-21-33, e-mail: gazeta@jozef-kielce.pl
strona parafialna: www.jozef-kielce.pl

koszt druku jednego egzemplarza 3 zł - Bóg zapłać za wszelkie wsparcie!!!